

Ce este Metafora

Este o comparatie prescurtata, rezultat al unei asemanari dintre doi termeni apropiati, din care lipseste unul, transmitandu-ne direct produsul comparatiei, prin schimbarea sensului obisnuit al unui termen cu altul mai cuprinzator, incluzand ceva din dimensiunea cuvantului fata de care a fost raportat: ("In cuibar rotind de ape", M. Eminescu, Calin, file de poveste). Metafora presupune un transfer de termeni, posibil datorita continutului semantic partial comun, al elementului substituit si al celui care substituie. Ea este un ornament al stilului poetic, prin trecerea de la un sens obisnuit la un joc de imagini.

Lucian Blaga, in Geneza metaforei, distinge doua tipuri de metafore: a) plasticizante - care exprima sugestiv, plastic calitatile umane: "Ea era mai frumoasa ca umbra unei idei" (N. Stanescu, Evocare) si b) revelatorii - care sporesc semnificatia comunicarii: "Soarele, lacrima Domnului in mainile somnului" (Lucian Blaga).

In functie de expresia sa morfologica, metafora poate fi nominala, verbala sau adjectivala.

Metafora poate fi considerata un trop prin asemanare sau prin analogie si devine: a) explicita (metafora in praesentia): " Cand noaptea-i o regina lunateca si bruna" (M. Eminescu) si b) implicita (metafora in absentia): "Parea ca printre nouri s-a fost deschis o poarta V Prin care trece alba regina noptii moarta " (M. Eminescu). Metafora este procedeul stilistic cu o forta plasticizanta mare, care-si pastreaza proaspata permanenta sugestiei.